

Người Là Bầu Trời

Huyền bí

(Lời Dân số 67)

Thơ: R. Tagore
Nhạc: Lm. Ân Đức, 88

Intro...

Người là bầu trời và cũng là tổ ấm. Ôi Người đẹp vô ngần. Người là bầu trời và cũng là tổ ấm. Trong tình yêu thắm nồng. Người đã lấy màu sắc, Người đã lấy hương thơm, Người đã lấy âm thanh ủ ấp linh hồn tôi.

Kìa ban mai đang đến, tay tung gieo ngàn tia nắng hồng, để âm thầm điểm trang trái đất. Và chiều về hoang vắng qua lối mòn đồng cỏ quạnh hiu, mang thanh bình ngưng nghỉ trời Tây. Ở đó nơi bầu trời mênh mông huyền bí, để linh hồn bay vào nơi nghỉ, vẫn huy hoàng nguyên vẹn trắng tinh. Ở đó không có ngày không có đêm đen, không bóng hình màu sắc âm thanh, và chẳng bao giờ, chẳng bao giờ có lấy một lời.

thanh, và chẳng bao giờ, chẳng bao giờ có lấy một lời.

Chords: A, Gm, F, A7, Dm, Bb, Am, Dm, F, A7, Dm, D7, Gm, Dm, Am7, Dm, F, C, A7, D, G, A, G, A7, D, A, D, Dm, Gm, A, D7, Gm, A, Gm6, F, A, C7, 1. F, Bb, A, Dm, 2. F, Bb, Gm, A, Dm